

РЕШЕНИЕ

№ 1779

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **70** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу Решение от 30.08.2021 г. по НАХД№ 9312/2020 г. на СРС, НО, 1 състав. С оспореното решение е отменен Електронен фиш серия К № 3216487/01.12.2019 г., с който на О. М. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно и постановено в противоречие с материалния закон. Моли се решението да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – О. М. Б. – в съдебно заседание се явява лично, като оспорва касационната жалба.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ц., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в

законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Срещу О. М. Б. е издаден електронен фиш за това, че на 01.12.2019 г. в 10:54 часа, в [населено място], по [улица]до Т. – С., с посока на движение от [улица]към надлез Н., в населено място, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, управлява лек автомобил Л. Р. Р. Р.. Спорт, с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 83 км/ч, като по този начин е превишил разрешената скорост със 33 км/ч – нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Видно от постъпилото удостоверение от акредитираната Полицейска лаборатория, техническото средство, с което е заснето нарушението, представлява мобилна камера, която към датата на установяване на нарушението е била технически изправна. МПС, с което е било извършено нарушението е било ползвано от жалбоподателя, а процесният фиш му е бил връчен лично.

Съдът намира за установено от фактическа страна още и това, че на посоченото време и място от мобилната камера е бил засече и друг автомобил – „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който се е движел на същото време и място и е бил по-близо до мобилната камера от автомобила на наказаното лице.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП., при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш. Според § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП., автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Издаденият електронен фиш съдържа всички задължителни реквизити, съобразно изискването на чл. 186, ал. 1 от ЗДвП. - данни: за самоличността на служителя, наложил глобата; за самоличността на нарушителя; за мястото и времето на нарушението; за моторното превозно средство, с което е извършено нарушението; за нарушените разпоредби, за размера на глобата, срока, сметката и начините за доброволното ѝ заплащане.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП., на водача на пътно превозно средство от категория В, каквото е пътното превозно средство в процесния случай, е забранено в населено място да превишава скоростта от 50 км/ч. В чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. е предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В настоящия случай това означава, че е възможно участък от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч. (по-висока или по-ниска) и на предходни/следващи участъци да е необходимо поставяне на пътен знак с друго ограничение на скоростта.

Касационният състав споделя изцяло извода на СРС, че от приложената снимка не

може да се установи по безспорен начин, че установеното нарушение е извършено именно с автомобила, управляван от Б., тъй като на същата са заснети два автомобила. Правилно е прието, че не може да се определи по безспорен начин, че измерената скорост на движение е именно на автомобила управляван от Б., а не на другия автомобил, поради което и електронният фиш, като незаконосъобразен е бил отменен. При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.08.2021 г. по НАХД№ 9312/2020 г. на СРС, НО, I състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.